

1889-12-09

ἡμεῖς ἔχουσι ἄξιον ἄνθρωπον ἵνα ἡμεῖς ἴδωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. 255

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10619>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΒΑΗΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ ἑλληνικῶς 8.
Εν τῷ ἑξωτερικῷ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Ἐπιτορ Σ. ΗΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»
ἐδρῆς BLONDEL ἱρ. ὁ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΛΛΗΝ ΟΔΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΘΗΤΙΩΣΑΝ ΝΕΟΛΑΙΑΝ.

Ἦνε πανθομολογούμενον ὅτι τὰ γραμμάτια, ἄνευ ἠθικῆς μορφώσεως καὶ θρησκευτικῆς διαπλάσεως, εἶνε κλεις, δι' ἧς δύναται τις μόνον νὰ ανοίξῃ ὅλας τὰς θύρας τῶν ἐγγλημάτων καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς ὅλας τὰς αἰθούσας τῶν καιουργημάτων καὶ τῶν ἀσωτειῶν. Διὰ τοῦτο, ὁ ἐγγραπτικὸς μὲν πολλῶν γραμμάτων καὶ γνώστης διαφόρων γλωσσῶν, ἠθικῶς δ' ἐξηρησιωμένος, πεπαιδευμένος δὲν λέγεται, διότι διὰ τοῦ ἐπιζήλου τούτου ἐπιθέτου νοεῖται ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον τὰ γραμμάτια ἐπέθεσαν τὴν σφραγίδα τῆς ἠθικότητος, τῆς χρηστότητος, τῆς ἡμερώσεως καὶ τῆς συναισθήσεως τοῦ πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τῆς καλῆς ἀγωγῆς καὶ θρησκευτικῆς μορφώσεως καθήκοντος.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, πᾶς γονεὺς καθήκον ἀπαράβατον ἔχει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ φροντίτῃ καὶ ἀδιακόπως νὰ μεριμνᾷ, ὅπως τὸ τέκνον τοῦ σὺν τῇ ἀποκτήσει τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν γνώσεων, διαπλάττηται καὶ ἠθικῶς, πρὸ πάντων δὲ χρέος ἀπαραίτητον ἔχει νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὴν περιφρούρησιν καὶ ἐδραίωσιν τούτου ἐν ταῖς θρησκευτικαῖς ἰδέαις καὶ πεποιθήσεσι τῆς ἰδίας θρησκείας, ὧν ἄνευ ἀδύνατος καθίσταται ἡ χρηστὴ τοῦ ἠθους διάπλασις.

Πόσον λοιπὸν ἀδικοῦσι τὰ τέκνα τῶν καὶ ἀδικοῦνται, ὅσοι, ποθοῦντες εὐρυτέραν τούτων μάθησιν, πέμπουσιν αὐτὰ εἰς σχολεῖα διευθυνόμενα καὶ διατηρούμενα ὑπ' ἀλλοθρησκῶν, ἀλλοφύλων καὶ ἀλλογλωσσῶν, παρ' οἷς οὔτε τὴν ἰδίαν θρησκείαν οὔτε τὴν ἰδίαν πατρίδα διδάσκονται ν' ἀγαπῶσι! Ἦνε τόσῳ ἠπατημένοι ὅτι οὕτω μορφοῦνται τὰ τέκνα τῶν, ὅτω εἶνε ἠπατημένος τις, ὅταν νομίξῃ ὅτι ἐπὶ σαθρῶν θεμελιῶν δύναται νὰ στηρίξῃ μέγα οἰκοδόμημα.

Ἐν Κύπρῳ ἐπεκράτησεν ἀρχῆθεν τὸ σύστημα νὰ πέμπωσι τὰ τέκνα τῶν πρὸς ἐκμάθησιν ξένης τινὸς γλώσσης εἰς τὰ ὑπὸ τῶν Ἰησοῦιτῶν διευθυνόμενα ἢ τῶν ἀμερικανῶν σχολεῖα τῆς Βηρυτοῦ. Βαθμηδὸν κατήντησε νὰ γενικευθῇ τόσον τὸ σύστημα τοῦτο, ὥστε ὄχι μόνον χάριν ἄλλων γλωσσῶν ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐκμάθησιν καὶ αὐτῆς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης νὰ πέμπωσι τὰ τέκνα τῶν ἐκεῖ ἐν μικρᾷ ἡλικίᾳ.

Τὰ κλείουσιν ἐντὸς τῆς θρησκευτικῆς καὶ

ἠθικῶς πνιγρᾶς ἐκείνης ἀτμοσφαιρας, ἐν ἣ ἀπόλλυσι καὶ τὸν πρὸς τὴν ἱεράν θρησκείαν τῶν πατέρων τῶν σεβασμῶν καὶ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην, διότι οὔτε εἰς τὰς κατὰ πᾶσαν ἡμίσειαν σχεδὸν ὥραν γινομένας ἐπίτηδες χάριν προσυλιτισμοῦ προσευχᾶς τῶν διδασκάλων τῶν προσέχουσι, καθὼ ἀκουσίως παρερριπόμενοι, οὔτε τὴν ἠθικὴν διδασκαλίαν τῶν ἀκούουσι, προκατελιγμένον ὄντες κατὰ τοῦ ἀλλοδόξου τῶν, οὔτε διδάσκονται τι πρὸς ἀναζωπύρησιν τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος. Ἄρα διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν τοιούτων σχολῶν, σιγᾷ πᾶσα θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ διδασκαλία, ἀπονεκροῦται παρ' αὐτοῖς πᾶν ἐθνικὸν αἰσθημα, χάριν μιᾶς ἢ δύο ξένων γλωσσῶν.

Τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο κάπως συγγνωστόν ἐὰν δὲν ὑπῆρχον τοιαῦτα σχολεῖα ἐν Ἑλλάδι, ἐν αὐτῇ τῇ μεγάλῃ ἡμεῶν πατρίδι, μεθ' ἧς συνδεόμεθα ἀδιασπᾶστος καὶ ἠθικῶς καὶ θρησκευτικῶς καὶ γλωσσικῶς. Ἐκεῖ εὐτυχῶς εὐρίσκομεν σήμερον κάλλιστα κατηρητισμένας ἰδιωτικὰς σχολὰς, ἐν αἷς δύνανται τὰ τέκνα ἡμεῶν ν' ἀναπτυχθῶσι πνευματικῶς, καὶ ἠθικῶς, καὶ διαφόρους γλώσσας νὰ μάθωσιν. Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὸν κανονισμὸν τῆς ἀπὸ τοῦ 1886 ἰδρυθείσης κυβερνητικῆς ἀδελφότητος Σχολῆς τοῦ κ. Κωνσταντίνου Α. Διαλεισιμᾶ, ἀνδρὸς ἐκ τῶν μάλα πεπαιδευμένων καὶ διακρινομένου ἐπὶ ἐναρέτῳ βίῳ καὶ χριστιανικῇ εὐστεβείᾳ. Ἐκ τοῦ κανονισμοῦ τῆς σχολῆς τοῦ κ. Διαλεισιμᾶ ἀναγράφομεν ἠδη τὸν πρόλογον, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ δημοσιεύσωμεν τοῦτον ἐν συνεχείᾳ πρὸς γνώσιν τοῦ κοινοῦ, καὶ διὰ ν' ἀποδείξωμεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡμῖν πλέον ν' ἀλλάξωμεν τὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν ὁδὸν τῶν τέκνων μας καὶ ὅτι ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἀνάγκη νὰ ἐγκαλείψωμεν τέλεον τὴν παλαιὰν ὁδὸν καὶ νὰ διανύωμεν ἐν τῷ μέλλοντι τὴν πρὸς τὰς Ἀθήνας ἄγουσαν, ἐνόσω ἢ Κύπρος ἀδυνατεῖ νὰ καταρτίσῃ τοιαύτας σχολὰς.

Ἡ ἐν λόγῳ Σχολὴ διατελεῖ ὑπὸ τὴν Ἐφορίαν σπουδαιῶν ἀνδρῶν, τῶν κ. κ. Γ. Ἀκριβοῦ, Χ. Δραγάτη, Θ. Κανάρη, Α. Κωνσταντινίδου, Ι. Μεσολωρᾶ, Σ. Μούση καὶ Α. Ψύλλα. Ἰδοῦ δὲ ὁ πρόλογος τοῦ κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς.

Πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους γονεῖς καὶ κηδεμόνας.

«Ἐὰν κατασκευάζητε ἔνδυμα, θέλετε τὸ ἔνδυ-

μά σας νὰ κατασκευασθῇ ὅσον τὸ δυνατόν κομψόν, εὐπρεπές, περὶν ἐὰν καλλιεργῆτε κήπον, θέλετε ὁ κήπος σας νὰ καλλιεργηθῇ ὅσον τὸ δυνατόν εὐσχημος, εὐανθής, εὐκαρπος. Ἐὰν κτίζητε οἰκίαν, θέλετε ἡ οἰκία σας νὰ κτισθῇ ὅσον τὸ δυνατόν ὠραία, στερεὰ, εὐχρηστος. Ἐὰν δ' ἔχητε πρὸς ἐκπαίδευσιν τέκνον, τὸ ὁποῖον εἶνε τιμιώτερον καὶ τοῦ ἐνδύματος καὶ τοῦ κήπου καὶ τῆς οἰκίας καὶ παντὸς ἄλλου τιμίου χρήματος, ἐν τῇ ὁποίῳ βλέπετε ἀναγεννωμένην τὴν φθίνουσαν ὑπαρξίν σας, τὸ ὁποῖον εἶνε σπλάγγνον σας, τὸ ὁποῖον μετ' ὀλίγον θὰ ἀποτελέσῃ μέλος τῆς δρωσῆς γενεᾶς τῆς πατρίδος, ἐὰν, λέγω, ἔχητε τέκνον, ἰδικόν σας ἢ συγγενές ἢ φίλον, θέλετε βεβαίως τὸ τέκνον σας τοῦτο νὰ μὴ διαφθαρῇ, νὰ μὴ μείνῃ ἀγράμματον, νὰ προοδεύσῃ εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ εἰς τὰ μαθήματα, νὰ σοφισθῇ μετ' ἀρετᾶς καὶ ἰκανότητος καὶ νὰ γένηται μίαν ἡμέραν ἢ χαρὰ σας, τὸ καύχημά σας καὶ πᾶσα γλαίσμα.

Ἦνε ἐπόμενον Ἀκούω τὴν καρδίαν σας καταλωμένην. Ἡ φιλόσοφος ψυχὴ σας λέγει ὅτι καὶ καὶ θέλομεν νὰ προσηυθῇ τοιαῦτον τὸ τέκνον μας. Ἀλλὰ τί ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο;

Καθὼς τὸ ἀκατέργασον ξύλον ἢ λίθος ἢ μεταλλὸν μετασηματίζεται εἰς ὠραῖον ἐπιπλὸν ἐντὸς τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ ξυλουργοῦ, ἢ εἰς ὠραῖον ἀγαλμα ἐντὸς τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ γλύπτου, ἢ εἰς ὠραῖον κόσμημα ἐντὸς τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ χρυσοκόου ὑπὸ ἐμπείρων τεχνιτῶν, ἐργαζομένων κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης, οὕτω καὶ ἐν παιδίῳ μορφοῦται καὶ γίνεται ὑγιές, ἠθικόν, πεπαιδευμένον ἐντὸς δύο κυρίως ἐργαστηρίων τὸ ἐν εἶνε ἡ οἰκογένεια, τὸ ἄλλο ἐργαστήριον εἶνε ἡ σχολὴ οἱ δὲ ἐργάται τῆς καλῆς μορφώσεως εἶνε ἔθνη μὲν οἱ καλοὶ γονεῖς, ἔθνη δὲ οἱ καλοὶ διδάσκαλοι, ἀμρότεροι ἐπιστημόνως καὶ ἐν συνεννοήσει ἐργαζόμενοι καὶ ὑποβοηθοῦντες τὸ ἔργον ἀλλήλων.

Ἡ σχολὴ, καὶ μάλις ἡ ἰδιωτικὴ, ἔχει ἀνάγκη τῆς οἰκογενείας, διότι ἐξ αὐτῆς λαμβάνει καὶ τοὺς μαθητὰς, ἐφ' ὧν ἐργάζεται, καὶ τοὺς χρηματικούς πόρους, δι' ὧν συντηρεῖται. Ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκογένεια ἔχει ἀνάγκη τῆς σχολῆς, ὅπως συνεργασθῇ μετ' αὐτῆς εἰς κρεῖττονα ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων τῆς.

Οἰκογένεια καὶ σχολὴ πρέπει λοιπὸν νὰ γνωρίζωνται, νὰ συνεννοῶνται, νὰ συνεργάζωνται, ἐκτελοῦσης ἑκατέρας χιρίδως τὰ ἑαυτῆς καθήκοντα, ὅπως οὕτω προέλθῃ ὡς ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα τῆς γνωριμίας, τῆς συνεννοήσεως καὶ τῆς συνεργασίας ἢ καλῆς μόρφώσεως τῶν τέκνων καὶ μαθητῶν πρὸς χαρὰν καὶ καύχησιν ἀμοτέρων καὶ ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ὅλης πατρίδος.

Ἦνε δὲ φανερόν ὅτι ἡ διεύθυνσις ἐκάστης σχολῆς ἔχει πρῶτη τὸ καθήκον νὰ γνωρίξῃ τὸ ἐκπαιδευτήριον αὐτῆς εἰς τὰς οἰκογενείας καὶ νὰ διατυπώσῃ τοὺς ὅρους τῆς μετ' αὐτῶν συνεννοήσεως καὶ συνεργασίας.

Τὸ καθήκον τοῦτο ἐκπληροῦμεν ἡμεῖς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διὰ τοῦδε τοῦ δημοσιεύμα-

τος, διὰ τοῦ ὁποίου πᾶς γονεὺς δύναται νὰ μά-
θῃ.

Α'. Ποίαν ἰδέαν ἔχει ἡ σχολὴ ἡμῶν περὶ
τοῦ σκοποῦ τῆς πρώτης ἐκπαιδεύσεως.

Β'. Πῶς θὰ ἐργασθῶμεν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ
σκοποῦ τούτου κατὰ τὸ νέον σχολικὸν ἔτος.

Γ'. Πῶς θὰ συνεννοῶνται καὶ θὰ συνεργάζον-
ται μεθ' ἡμῶν εἰς προαγωγὴν τῶν τέκνων των
ἄλλοι τῶν ἀξιωματικῶν γονέων θὰ εὐαρεστηθῶσι
νὰ ἐμπιστευθῶσιν αὐτὰ ὅπως ἐκπαιδεύθωσιν εἰς
τὴν ἡμετέραν σχολήν.»

Ἡ ἐν Ἀθῆναις Ἑταιρία
«Υμέναιος».

Ὁμολογουμένως κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα
ἔτη ἰδρύθησαν Σωματεῖα καὶ κατηρτίσθησαν Ἑ-
ταιρίαι ἐν Ἀθῆναις ἐξ ἐκείνων, αἵτινες ὠρελοῦ-
σι τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τιμῶσι λίαν τὴν πε-
ρὶ τῆς ὑπάρξεως τοιούτων προνοούσαν κοινωνί-
αν. Μετ' ἐθνικῆς δὲ ὀντως ὑπερηφανείας καὶ
κρυφίας εὐχαριστήσεως βλέπουσιν οἱ ἀπανταχοῦ
τῆς γῆς οἰκούντες Ἕλληνας αὐξάνουσας καὶ πολ-
λαπλασιαζόμενας τὰς τῶν ἐλευθέρων ἀδελφῶν
τοιούτας ἑνάδας καὶ γηγενεῖα βήματα πρὸς ὅ-
τι εὐγενέες, ὅτι ὑψηλὸν, ὅτι φιλόανθρωπον κέκτην-
ται αἱ πλοῦσαι τῆς Εὐρώπης μεγαλοπόλεις, εὐ-
χονται δὲ καὶ ἀναφρονούσιν ἐκάστοτε, καὶ ἄλ-
λα! καὶ ἄλλα ἀκόμη! ἵνα ἴδωσιν ἔσον αἰ-
ὸν τε τάχις ἀνυψουμένην εἰς τὸν κολοφῶνα
τῆς ἐκ τούτων πηγαζούσης πολυτίμου δόξης τὴν
προσφιλῆ Μητρόπολιν.

Τοιαύτη φιλόανθρωπος Ἑταιρία ἦς τὸ μέλλον
προοικονομεῖται λαμπρὸν καὶ οἱ καρποὶ πολυπλη-
θεῖς εἶνε καὶ ἡ ἐγγάτως ἰδρυθεῖσα καὶ ὑπὸ τῆς
Α. Μ. τοῦ βασιλέως ἐγκριθεῖσα, ὑπὸ τὴν ἐ-
πωνυμίαν «Υμέναιος» ἦς σκοπὸς εἶνε ἡ κατάρ-
τισις κεφαλαίου διὰ τοῦ ὁποίου νὰ προικίξῃ ἀ-
πόρους νέας ἢ καὶ νέους. Τὸ κεφάλαιόν τῆς θὰ
σχηματίζεται ἐκ μηνιαίων συνδρομῶν ἐκείνων
οἵτινες θέλουσι νὰ προικισθῇ ἐν τέκνων των ἢ
εἰς συγγενῆς των, ἐκ δωρεῶν πλουσίων κ. λ.
Τὸ καταστατικὸν τῆς Ἑταιρίας αὐτῆς ἀρχόμε-
θα δημοσιεύοντες σήμερον πρὸς γνῶσιν ὅλων,
διότι ἔχομεν τὴν πεποιθήσιν ὅτι καὶ εὐποροί τι-
νες κύπριοι θὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὸ φιλόανθρω-
πον τούτο Σωματεῖον καὶ γονεῖς ἢ κηδεμόνες θὰ
συνδράμωσι πρὸς ὠφέλος πτωχῶν νεανίδων.

Ἀντεπιστέλλον ἐπίτιμον μέλος ἐνταῦθα διω-
ρίσθη ὁ κ. Α. Κ. Παλαιολόγος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Χαρᾶς εὐαγγέλια κομίζονται ἡμῖν παν-
ταχόθεν τῆς νήσου. Βρογαὶ ἀρκεταὶ ἐπὶ
δεκαήμερον ἤδη διαρκαῦσαι κατεπότισαν
καὶ αὐτὸ τοῦτο ἐμέθυσαν τὴν γῆν, εἰς
τρόπον ὥστε κατήντησαν σχεδὸν ποθηταὶ
αἱ καλοκαιριναὶ ἡμέραι. Ὡς γράφουσιν ἡ-
μῖν ἐπλημμύρισε καὶ ὁ Πεδιάσιος ποταμός.

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἑσπέρας
εἶχομεν ἑκτακτον παράστασιν «ὁ ναύτης
Βερτράμ». Ἡ πλήρης ἐπιτυχία τῆς πα-
ραστάσεως τοῦ λίαν περιπετειώδους καὶ
συγκινητικωτάτου τούτου δράματος, συγ-
κινήσαντος πολλάκις τὸ πολυπληθὲς ἀκρο-
ατήριον, ἀπέδειξεν ὅτι ὁ θίασος τοῦ κ. Ν.
Καρδοβίλλη εἶνε κάλλιστα κατηρτισμένος.
Ἄπαντες ὑπεκρίθησαν θαυμασίως τὰ μέ-
ρη των. Ἀλλὰ καὶ ὁ κ. I. Β. Πετρίδης, καί-
τοι ὀλίγον ἔτυχεν ἐν τῇ παραστάσει ταύ-

τῇ τὸ μέρος του, ἀπέδειξεν ὅτι εἶνε εἰς
τῶν ἀριστῶν ἠθοποιῶν, κεντημένος ἰκα-
νότητα οὐ τὴν τυχοῦσαν.

Καὶ ὁ Γαρούλλης μας ἔλαμε προχθὲς
τὸ θαῦμά του. Μαῦρόν τινα ὀθωμανὸν
ζαπτιῆν, οἰνοβαρῆ ὡς λέγεται, πειραθέντα
ἐφιππον νὰ διαβῇ τὸν κατὰ τὴν παρελ-
θούσαν Κυριακὴν πλημμυρίσαντα χειμαθ-
ρον τοῦτον, ἀνέτρεψε μετὰ τοῦ ἵππου
καὶ οὗτος μὲν ἐξῆλθε σῶος ἀλλ' ὁ ζα-
πτιῆς μετὰ πολλὰς ἀναζητήσεις εὐρέθη ἐν
τῇ θαλάσῃ πνιγμένος.

Ἐνεκα τῶν βροχῶν καὶ τῶν μεταξὺ
τῶν πόλεων Λεμητσῶ καὶ Λάρνακος ἄ-
νευ γεφυρῶν ποταμῶν, ἤρξαντο καὶ πά-
λιν ἀνωμαλίαι εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.

Ἐπειδὴ διάφοροι λυπηραὶ φῆμαι ἐκυ-
κλοφόρησαν ἐνταῦθα περὶ τοῦ ἐν Ἀλεξαν-
δρεία καλοῦ πατριώτου κ. Ἄναστ. Ὀρά-
τη, ἀναγράφομεν ἤδη τὴν εὐχάριστον ἀγ-
γελίαν ὅτι τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐφρετῶν ἐ-
κῆρυξεν ἀδίκοις ὅλως τὰς ἀπαιτήσεις τῆς
ἐν διαλύσει εὐρισκομένης Φραγκοσιτυπτι-
ακῆς Τραπεζῆς, ἠκύρωσε τὴν ἣν αὐτὴ ἐ-
πεδίωκεν ἄνευ ἰσχυροῦ λόγου πτώχευσιν
τοῦ κ. Ὀράτη, ἀποδείξασα τὸ λίαν ἀξι-
όχρεων αὐτοῦ, τιμήσαντος πάντοτε τὴν ὑ-
πογραφὴν του καὶ οὐδέποτε πειραθέντος νὰ
συνομολογήσῃ ἀναβολὰς πρὸς τοὺς δανει-
στάς του, περιπλεῶν δὲ ἰδιοκτητοῦ σημαν-
τικοῦ ἀριθμοῦ φεδδανίων γῆς καὶ τριῶν οἰ-
κιῶν ἐλευθέρων πάσης ἐγγραφῆς ὑποθήκης
καὶ κατόχων κεφαλαίων διατεθειμένων εἰς
ὑποθήκας κ. λ. καὶ ἐπεφύλαξεν εἰς τὸν κ.
Α. Ὀράτην νὰ διεκδικήτῃ τὰ κατὰ τῆς
Τραπεζῆς δικαιώματά του, διὰ τὰς ζη-
μίας ἃς ὑπέστη καὶ κατεδίκασε καὶ τὴν
Τράπεζαν εἰς τὰ ἔξοδα.

Ἐσχλὴ ἡμῖν ἀνωνύμως τὸ ἐξῆς ὠραῖον καὶ
πλήρες ἀραιφνοῦς φιλοπατρίας ποιημάτων, ὅπερ
ὡς τοιούτων, καίτοι ἐναντίον τῶν ἀρχῶν μας
καθ' ἃς δὲν δημοσιεύομεν τι ἀνωνύμως, κατα-
χωρίζομεν, μετὰ τῶν ἐξῆς συνοδευτικῶν γραμ-
μῶν τοῦ ἐπιτελλαντος.

Ἀξιότ. κ. συντάκτα τῆς «Σά. Πιργῆς».

Ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τινος διαφόρου ἡμῶν
καθ' ὃ ἐθεωρήσατε κατὰλληλον ἵνα τὸ πρὸς
τῆς ΑΑ. ΒΒ. ΓΓ. ζῶς διαδόχου τοῦ Ἐλ.
θρόνου δῶρον τῆς νήσου συνοδευθῇ διὰ τι-
νος ποιήματος, ἐχάραξα τὰς ὀλίγας ταύτας
στροφὰς, αἵτινες, ἐὰν φανῶσιν ἀρεσταί, ἄς
συνοδεύσωσι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δῶρον ἄλ-
λως ἄς παραδοθῶσιν εἰς ἡν καὶ τὸ ὄνομα
τοῦ ποιητοῦ των διατελεῖ ἀφάνειαν.

Ἡ Κύπρος ταῖς ΑΑ. ΒΒ. ΓΓ. τῇ Πριγκηπίσ-
σῃ Σοφίᾳ Χοενζόλλερν καὶ τῷ Διαδόχῳ Κων-
σταντίνῳ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων των.

Ἰ
Σοφίᾳ! . . . Κωνσταντίνε μου! . . . τὸ χάριμα τῶν Ἑλλήνων,
Μεσοῖα τοῦ Ἑλληνισμοῦ . . . εὐχομαι εἰς Ἐκείνον. . .
Νὰ πέμπῃ εἰς τὸν οἶκόν Σας πᾶσαν εὐδαμονίαν,
εἰς σὲ δὲ, Κωνσταντίνε μου, κ' εἰς μάχας εὐτυχίαν!
Αἰώνων πόθους κ' ὄνειρα χρυσά νὰ ἐκπληρώσῃς,
εἰς τὴν κλεινὴν Ἐπτάλορον τὸν θρόνον ν' ἀνυψώσῃς!

Ἐῶν ὁ θεὸς, τοῦ λέοντος τὸ λίκνον καὶ καρτερίαν,
τοῦ Ὀδυσσεὺς σύνεσιν κ' ἄνευ τὴν ἀκακίαν.
Ἔς τὴν καρδίην ἔς τὰ στήθια σου νὰ ἐνοσταλῆς ἀφρόνας.
Τὸ δ' εὐτολίμον κ' ἀήτητον θρόνος τοῦ Μακεδόνα,
ἐκείνου τοῦ προγόνου μας, ἄπαν νὰ σοὶ χαρίσῃ,
κ' ἐντὸς σιδήρου καὶ πυρὸς ἀπρωτὸν νὰ τηρήσῃ!

III

Ἐῶν θεέλλη, κερανοῦ δύναμιν κατ' ἐλθρῶν σου,
νὰ χορηγῆς ἔς τὸν στόλον σου κ' εἰς τὸν μικρὸν στρατὸν σου!
Παλαιωθέντα τρόπαια ἐνδόξων μας Προγόνων,
πάλιν νὰ στήρουν ἐνδοξὰ καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον!
Ὅπως ἐκεῖνα θαυμαστά ὅπως ἐκεῖνα θεῖα,
κ' ἀγλήρευτ' ἀπαρμύλλα νὰ ἔχουν μεγαλεῖα!

IV

Ὡς Ἄργος ἔσο πάντοτε κ' εἰς πρώτην εὐκαιρίαν,
χρῆθι ὅπως ὁ Βερρᾶς εἰς τὴν ὑπεροχίαν . . .
Ἄν δ' ἄτιμος πελοποννησικὸν τὸν δρόμον σ' ἀνακόψῃ . . .
διπλωματικῶν ἀγνεῖν ὁ πούς σου ἂν προσκόβῃ . . .
Ὡ! τὰ πάντα τότε ἀφῆρησον τὰ πικρὰ ἐνώπιόν τῆς,
καὶ θαρραλέως πᾶταξον τὸν γορδιὸν δαεμόν τῆς . . .
Ὡς Λαωνίδας κάλλιον νὰ πύση τις ἐνδόξως . . .

V

Ἄλλ' ὄχι! . . . πάντα περὶ σὲ φαίνονται μειδιῶντα . . .
εὐδαίμων ἔλα φαίνονται κ' ἐκ τῆς χαρᾶς σκιρτῶντα . . .
Πᾶτα καρδίᾳ Ἑλληνικῆς λατρεῖται τ' ὄνειρά σου,
ὡς κέρην δ' ὀρθόκλυτος φίλει τ' ὠραῖον ἰδάλμα σου.
Εἰς οἶκόν σου κάλλιτος εἶνε καὶ τ' ὄνειρά σου,
δεύτερος δὲ ὑπερτερος, Σοφίᾳ ἢ χαρᾶ σου.

VI

Μέγας Ἀλέξανδρος λοιπὸν, γένος κ' ὡς Μακεδόνας,
θὰ σὲ ἀκολουθήσῃσι μέγιστοι Ἀμαζόνες . . .
ἢ ἐλευθέρα Μητὴρ μας, ἢ δούλη Θεσσαλίᾳ,
Κρήτη ἢ ἀρηρίκιος καὶ ἢ Μακεδονίᾳ,
Ἡ πολυτέλμων Ἡπειρος κ' αἱ ἀδελφαὶ αἱ ἄλλαι,
Νηρέως πολυθέλητροι κόραι μικρὰ μεγάλα . . .
Κ' ἐμοῦ τὰ τέκνα ἄς σπεύσωσι τότε νὰ πολεμήσωσιν,
τὸ χρῆμά των, τὸ αἶμα των χωρὶς βεῖδω ἄς χύσωσιν.

VII

Ὡ! εἴθε τότε κ' εἰς ἐμὲ αὔρα ἐλευθερίας,
ἀληθινῆς κ' ὄχι ψευδοῦς νὰ πνεύσῃ ἐκ τῆς γλυκείας
Μητρός μου, κ' εἰς τὰ τραύματα μακρῶντος δουλείας,
πλήρους ὀπαντοίων διωγμῶν, πλήρους πίκρας πικρίας . . .
Νὰ ἐπιχύσῃ βάλκαμον γλυκὺ καὶ ζωοφόρον,
νὰ πᾶσωσι τὰ στήθη μου τὸν πύρινον των στόνον!
Νὰ πᾶσωσιν οἱ ὀφθαλμοὶ δακρύων τοὺς χειμαρρούς,
κ' εἰς τὴν χαρὰν Σου εὐέλπιδ' νὰ ἐμβῶ πλήρης θάρρους!
Εἰς Κύπριος.

Τῇ «Σά. Πιργῇ»

Λίαν φρονίμως τὸ δημαρχεῖον μας, ἄφνει ἀ-
διόρθωτον τὴν πλακωτὴν ὁδὸν «Ἀγ. Ἀνδρέου»,
διότι ἡ ὁδὸς αὕτη κακῶς στρωθεῖσα ἀπ' ἀρχῆς
καὶ δυσαναλόγως ὡς πρὸς τὸ πλάτος σχηματι-
σθεῖσα οὐδέποτε διορθωθήσεται καὶ ἀνωφελῶς θὰ
γίνεται πᾶσα δι' αὐτὴν δαπάνη. Ἡ ὁδὸς, τότε
μόνον δύναται νὰ σχηματισθῇ κυρτωτὴ ὅταν ἔ-
χη ἀνάλογον πλάτος διὰ νὰ γείνη τὸ κύρτωμα
μεγάλον καὶ νὰ ρέωσιν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τὰ νε-
ρά διὰ νὰ ἀρίνωσιν ἐλεύθερον πρὸς χρῆσιν τὸ
μεσαῖον τοῦ κυρτώματος καὶ τὰ περίξ πεζοδρό-
μια. Ὅταν ὅμως ἡ ὁδὸς ἦεν στενὴ καὶ τὸ κύρ-
τωμα τῆς ὁδοῦ μικρὸν, σχεδὸν ἀνεπαίσθητον, τό-
τε βεβαίως τὰ νερά καταλαμβάνουσι ρέοντα τὴν
ὅλην ὁδὸν καὶ δὲν μένει μέρος πρὸς διάβασιν
καθὸ μάλις καὶ πεζοδρομίων μὴ ὑπαρχόντων.

Φρονίμως θὰ ἐπραττέ τὸ δημαρχεῖον χάριν τοῦ
ἐξωραϊσμοῦ τῆς πόλεως, ἦτις τῇ ἀληθείᾳ λίαν
ἀδικεῖται κατὰ πάντα χειμῶνα ἔνεκα τῆς ἀκα-
ταστασίας τῆς κεντρικῆς ταύτης ὁδοῦ, ἐὰν βαθμη-
δὸν μετέβαλλε αὐτὴν ἀπὸ κυρτωτῆν εἰς ἐλαφρῶς
αὐλακωτὴν, δηλ. ἀπὸ τῶν ἐκατέρωθεν τοίχων νὰ
ἀρχηται καταφοροῦσα ἐλαφρῶς μέχρι τοῦ μέσου.
Τοιοῦτοτρόπως τὰ νερά τῆς βροχῆς, συμπαρᾶσθρον-
τα τὰ χῶματα πηλοῦς κ. λ. θὰ ἔρρεον διὰ τοῦ μέ-
σου τῆς ὁδοῦ καὶ θὰ ἔμενον τὰ περίξ ἐλεύθερα διὰ
τοὺς διαβάτας, ὡς ἦσαν ἄλλοτε αἱ χαλικωμένα
ὁδοί, εἰς τὰς ὁποίας οὐδέποτε εἶδομεν τόσους
πηλοῦς.

Ρώμη 26.—Η Βουλὴ ἐξήγησε τὴν εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπάντησιν. Εἰς τινὰς δὲ παρατηρήσεις, γενόμενος εἰς αὐτὸν, ὁ κ. Κρίστιαν ἀπήτησεν, ὅτι αἱ πολιτικαὶ σχέσεις μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας εἰσὶν ἐξαιρετικῶς ἐφίπταται μεταξὺ αὐτῶν μόνον οἰκονομικαὶ τινὲς διαφοραὶ. Ἡ Ἰταλία ἐταίμη τὴν ἑδῶν εἰς ἐπίλυσιν αὐτῶν διὰ τῆς καταργήσεως τῶν διαφορικῶν τελῶν. Ἡ ἐκουσία αὕτη πρωτοβουλία τῆς Ἰταλίας, ὡς ἐλπίζομεν ὁ ρητορ, θὰ συντελέσῃ εἰς ἀποκατάστασιν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν τῶν φιλικῶν ἐκείνων σχέσεων, τὰς ὁποίας σύμψαξ ὁ κόσμος ποθεῖ, διότι τίς θὰ θελήσῃ, ἢ να ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία μὴ εἶναι φίλοι; Ζωηραὶ ἐπεψηφίσαν.

Τὸ Βουλγαρικὸν δάνειον.

Σόφια 28.—Ἡ Σοβράνια ἐπεκέρωσε σήμερον διὰ μεγάλης πλειοψηφίας τὴν σύμβασιν περὶ τοῦ δανείου τῶν τριάντα ἐκατομμυρίων.—Ἐπὶ τῇ συζητήσει τοῦ περὶ δανείου τραπεζιῶν ὁ κ. Σταμπούλωφ, μεταξὺ ἄλλων, εἶπεν ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τοῦ δανείου ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καταδείκνυσι τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ φερέγγυον τῆς Βουλγαρίας, ἥτις παρὰ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς κατάστασιν ἠδυνήθη νὰ διαπραγματευθῇ μέγα δάνειον ἐπὶ ὄρους καλλιτέροισ ἐκείνων, ἐφ' οὗς ἀντισημειώθησαν τὰ πρώτα δάνεια ἢ Ἑλλάδος, ἢ Ρουμανίας καὶ ἢ Σερβίας.

Πετρούπολις 28.—Αἱ ἐφημερίδες πολλὰ ὡς σχολιάζουσι τὴν ἐπίσημον ἀποδοχὴν τῶν ἱμολογίων τοῦ βουλγαρικοῦ δανείου ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῆς Βιέννης. Τινὲς τούτων ἐμβλέπουσιν ἐν τῇ πράξει ταύτῃ ἕμμεσον ἀναγνώρισιν τοῦ Φερδινάνδου. Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι φρονοῦσιν ὅτι ἡ Ρωσσία δὲν πρέπει νὰ ἐπέμβῃ ἢ μόνον ἐξαγαγκαζομένη ὑπὸ σπουδαίων αἰτίων.

Σεισμοὶ ἐν Ἰταλίᾳ.

Ρώμη 29.—Σφοδραὶ δονήσεις σεισμοῦ ἐγένοντο ἐνταῦθα, ἐν Φότσια, καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἰταλίας, ἐπίσης δὲ καθ' ἅπασαν τὴν Δαλματίαν, τὴν Βοσνίαν καὶ τὴν Ἑρζεγοβίην.

Λονδίον 30.—Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν ἀναμένεται γενικὴ ἀπεργία τῶν θερμιαστῶν, τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς κατασκευασκούσας καὶ κ. μηχανὰς, καὶ τῶν μετακομιστῶν τῶν ἀνθρώπων. Τοῦτου ἕνεκα τὰ κατιστήματα τοῦ φωταερίου μετὰ δυσκολίας θὰ λειτουργήσῃ.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης πρὸς τὸν «Χρόνον», συγκλήσεις μεγάλη ἐπικρατεὶ ἐν Βουκουρεστίῳ ἕνεκα λόγου τινος τοῦ κ. Καταριτζῆ, κληρονομητοῦ τῶν Βασιλέα ὡς ἐπηρεαζόμενον ὑπὸ τῶν ραδιοφωγίων τῆς Αὐλῆς καὶ προσεπιλέγοντος διὰ τὴν παρούσα κατὰστασις ἀναμνηστικῆς τὴν ἐπικρατοῦσαν ὀλίγον πρὸ τῆς ἐκθρονίσεως τοῦ Κούρα.

Λονδίον 30.—Ἡ «Σημαία» δημοσιεύει τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης λέγον, ὅτι τὸ φημίον τοῦ Σουλτάνου δυσάρεστον παρήγαγεν ἐντύπωσιν καὶ ἐν Βιέννῃ καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ ὅτι φόβος ὑπάρχει, ὅτι σοβαραὶ περιπέλοκα ἢ ἐπικίνδυνος κρίσις, θέλουσιν ἀναρῆναι μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Ἡ Αὐστρία συμπρόττει μετὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων πρὸς ματαίωσιν τοιοῦτου ἀποτελέσματος.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «Ο ΥΜΕΝΑΙΟΣ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Σύστασις καὶ σκοπὸς τῆς Ἐταιρίας.

Ἄρθρον 1. Συστῆται ἄνωνυμος ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπι-

γραφὴν «Υμέναιος» ἔχουσα τὴν ἑδρὰν αὐτῆς ἐν Ἀθήναις. Ἄρθρον 2. Σκοπὸς τῆς ἑταιρίας εἶναι ὁ κερταρισμὸς χρηματικῶν κεφάλαιων, ὅτινα προσορίζονται ἀποκλειστικῶς εἰς προίκισιν τῶν εἰς γέρον συνηγομένων μετόχων, ἀφ' ἑνὸς ἢ ἑστέων, καὶ εἰς παροχὴν συντάξεων πρὸς τὰ ἐν ἀρχαίᾳ διατελοῦντα μέλη τῆς ἑταιρίας. Πρὸς τοῦτο γίνονται δεκτοὶ ὡς μέτοχοι πάντες οἱ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους οἰκόντες Ἕλληνας, οἱ ἀποδεχόμενοι τοὺς ἔρους τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἑταιρία ἐκτὸς τῶν μετόχων περιλαμβάνει καὶ εὐεργέτας, δωρητάς, ἐπιτίμους συμβούλους καὶ ἀντιπροτελλόντα μέλη.

Ἄρθρον 4. Μέτοχοι τῆς ἑταιρίας εἰσὶ πάντες οἱ καταβῆλλοντες τακτικῶς εἰσδηλοῦντες πρὸς προίκισιν ἑαυτῶν ἢ ἄλλων ἀγέρων ποσόν, κατὰ τοὺς ἔρους τοῦ ἄρθρου 9. Δύνανται δὲ καὶ πλείονες νὰ καταβάλλωσιν ὑπὲρ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου, ὅτε ἕκαστος τούτων ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦλάχιστον τοῦ κατωτάτου μηνιαίου ἔρους.

Ἄρθρον 5. Εὐεργέται τῆς ἑταιρίας εἰσὶν οἱ ἐφ' ἅπαξ ἢ κατὰ περιόδους προσφέροντες τῇ ἑταιρίᾳ πρὸς ἀνώτερον τῶν γλιῶν δραχμῶν, καθὼς καὶ τὰ ἠθικὰ πρόσωπα, Κυβερνήσις, Δήμοι, Σωματεία ἢ ἄλλα καταστήματα, ἐὰν καταβάλλωσι χρηματικὰ ποσὰ πρὸς προίκισιν ἀπόρων.

Ἄρθρον 6. Δωρηταὶ εἰσὶν οἱ ἐφ' ἅπαξ ἢ κατὰ περιόδους προσφέροντες τῇ ἑταιρίᾳ χρηματικὰ ἢ ἄλλα ἀντικείμενα ἄξις ἥτις ἴσους τῶν γλιῶν δραχμῶν.

Ἄρθρον 7. Ἐπίτιμοι σύμβουλοι τῆς ἑταιρίας καὶ ἀντιπροτελλόντα μέλη αὐτῆς θεωροῦνται πάντες οἱ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν οἰκόντες καὶ προσφέροντες τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν γέρον τοῦ φιλοφρονισμοῦ τῆς ἑταιρίας σκοποῦ.

Ἄρθρον 8. Πάντες οἱ μέτοχοι, εὐεργέται, δωρηταὶ, Σύμβουλοι, ἐπίτιμοι Σύμβουλοι καὶ ἀντιπροτελλόντα μέλη, ὡς πρὸς τὰς μετὰ τῆς ἑταιρίας σχέσεις αὐτῶν ὑπόκεινται εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἐγγραφαὶ μετόχων καὶ καταβολαί.

Ἄρθρον 9. Ὡς ελάχιστος ἔρος καταβολῆς τῶν μετόχων ὀρίζεται δραχμὴ μία κατὰ μῆνα, ὡς μέγιστος δὲ δραχμὴ γλιῶν ἐπίσης κατὰ μῆνα ὑποβάλλεται δ' ὁ μέτοχος καὶ εἰς δικαίωμα ἐγγραφῆς, ὅπερ συνιστάμενον εἰς τὸ πενταπλοῦν τῆς μηνιαίας αὐτοῦ καταβολῆς πληρῶνεται ἐφ' ἅπαξ ἅμα τῇ ἐγγραφῇ ἢ εἰς πέντε συνεχεῖς μηνιαίας ὁδοῖς.

Ἄρθρον 10. Ἐκαστος μέτοχος πρὸς ἀπόκτησιν ἀνωτέρας προικὸς δύναται νὰ αὐξήσῃ τὴν μηνιαίαν αὐτοῦ καταβολὴν ἐν τὴν ἀρχικὴν καταβολὴν τοῦ μετὰ τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς συμπληρώσῃ μετὰ συνθέτου τόκου πρὸς 8 τοῖς 0]0 (οκτὼ τοῖς ἑκατόν) ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκάστης ἐλάσσονος καταβολῆς. Ἄν ἀποκτῇ ὅμως δικαίωμα προίκισις κατὰ λόγον τῆς οὕτως αὐξηθείσης καταβολῆς ἢ μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς αὐξήσεως.

Ἄλλ' ἐὰν ὁ γίμνος πραγματοποιηθῇ πρὸς τῆς διετίας ἢ προίκισις λογίζεται ἐπὶ τῇ βίσει τῆς πρώτης καταβολῆς, ἐπιστρεφόμενον ἀτόκως τῶν πρὸς αὐξήσιν καταβληθέντων.

Ἄρθρον 11. Διὰ πᾶσαν πρὸ τῶν τεταγμένων προθεσμιῶν καταβολῆν τῶν ὀρισθειῶν καταθέσεων ἐκπίπτει λόγῳ προεξοφλήσεως τόκος 3 τοῖς 0]0.

Ἄρθρον 12. Οἱ δι' οἰονδήποτε λόγον βραδύνοντες τὴν ἀπότισιν τῶν καταβολῶν αὐτῶν πέραν τῆς εἰκοστῆς τοῦ μηνὸς, εἰς ὃν ἀπορᾷ ἢ καταβολῇ, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν προστίμου ἴσου πρὸς (10) δέκα τοῖς 0]0 κατὰ μῆνα ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσού. Ἄν δ' ἡ καθυστέρησις τῆς καταβολῆς παραταθῇ ἐπὶ ἕξ συνεχεῖς μῆνας τὸ πρὸς προίκισιν δικαίωμα περιορίζεται εἰς ὃ ποσὸν ἀνήλθε κατὰ τὴν τελευταίαν τοῦ μετόχου καταβολὴν.

Ἄρθρον 13. Πᾶσα καταβολὴ ἀποδεικνύεται διὰ τῶν βιβλίων τῆς ἑταιρίας καὶ ἐν ἀντιρρήσει διὰ τῶν εἰς χεῖρας τοῦ μετόχου ἀποδείξεων.

Ἄρθρον 14. Θανόντα τὸν ὑπὲρ τινος ἀτόμου καταβῆλλοντα μέτοχον ἀντικαθιστᾷ ὁ τυχὸν ἀναλαβάνων τὰς ὑποχρεώσεις ἐκείνου.

Ἄρθρον 15. Θανόντος τοῦ δικαιούχου περιέρχονται εἰς τὴν ἑταιρίαν πάντα τὰ μέχρι τοῦ θανάτου καταβληθέντα ποσὰ ἔάν ὅμως ὁ καταβῆλων εἴναι γονεὺς τοῦ δικαιούχου, ἐπιστρέφεται αὐτῷ ἀτόκως τὸ ἥμισυ ἐκ τῶν καταβληθέντων, ἐὰν ἢ καταβολὴ διήρκεσεν ὑπὲρ τα πέντε ἔτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Πόροι τῆς ἑταιρίας καὶ ἀποθεματικόν.

Ἄρθρον 16. Πόροι τῆς ἑταιρίας εἶναι: α.) αἱ μηνιαία καταβολαὶ τῶν μετόχων. β.) τὸ δικαίωμα τῆς ἐγγραφῆς τῶν μετόχων. γ.) Αἱ πρὸς τὴν ἑταιρίαν δωρεαί, καὶ δ.) Οἱ τόκοι καὶ οἱ ἀνατοκισμοὶ τῶν εἰσοδημάτων τούτων.

Τὰ διαθέσιμα κεφάλαια τῆς ἑταιρίας κατατίθενται εἰς ἐπιτοκίαν τῆς ἑλλην. Κυβερνήσεως ἢ τῶν ἐν Ἑλλάδι προνομιστῶν τραπεζῶν.

Ἄρθρον 17. Τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῆς ἑταιρίας σχηματίζεται:

α.) Ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἰδρύσεως τῆς ἑταιρίας, μετὰ τὴν ἀρχαίαν τῶν ἐξόδων τῆς διαχειρίσεως.

β.) Ἐκ τῶν κρατήσεων πρὸς ὃ τοῖς 0]0 ἐκ πάσης προικίσεως ἢ συντάξεως.

γ.) Ἐκ τῶν δωρεῶν, ὅσας αὐταὶ δὲν παρέχονται πρὸς ἀποκατάστασιν ὀρισμένων ἀτόμων, ὅτε κρατεῖται ὑπὲρ τοῦ ἀποθεματικοῦ μόνον (δ) πέντε τοῖς 0]0.

δ.) Ἐκ τῶν προστίμων τῶν λόγῳ βραδύτητος ἀποτίσεως τῶν μηνιαίων καταβολῶν εἰσπραττομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος καταστατικοῦ, καὶ

ε.) Ἐκ πικνῶς ἐκτάτου ἐσόδου προερχομένου τῇ προσπαθειᾷ τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τῶν ἐπιτίμων Συμβούλων καὶ τῶν ἀντιπροτελλόντων μελῶν.

Ἄρθρον 18. Ἐκ τῶν τόκων τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου δαπανᾶται μέρος μὲν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τυχὸν παρουσιαζομένων ἐλλειμμάτων κατὰ τὴν ἀποκομὴν τῶν προικίσεων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον διχθεταὶ πρὸς προίκισιν ἀπόρων ἠθελῶν μὴ μετόχων.

(ἀκολουθεῖ.)

Λύσις τοῦ 15ου ἀθήνατος Ποιήσεως—Ἡ λύσις (Αὐτῆς Εὐγ. Ν. Ζήνωνος, Ν. Κρότιλης, Κωνσ. Θ. Σχίζα. Ἐκ Ἀθηνῶν ὁ κ. Ν. Μαυρομακτῆς. (Τὸ 10ον ἀθήνατος ἔκδοσις καὶ ὁ κ. Λαζαρίδης κ. Ἐδουάρδος Χαρτζηπαύλου.

Λύσις τοῦ 11ου ἀθήνατος ὁ Α. εἶχεν 9 καὶ 3]4 ὁ Β. 5 καὶ 1]4 καὶ ὁ Γ. 3.

Αὐτῆς ὁ κ. Λαζαρίδης κ. Ν. Μαυρομακτῆς.

ΑΙΝΙΓΜΑ 16ον.

Συλλογὴ μία ἐμὲ σχηματίζει τρεῖς φερωνύμους δ' ἐκείνη ψαλλίζει τὸ ἐν μου τρίτον πρῶθεσις ἦτο, τὸ δὲ λοιπὸν μου μέρος εὐρήσεις ἐπὶ τοῦ ξίφους ἐὰν θελήσῃς. (Ἐξ Εὐρύχου Α. Θ.)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Table with 2 columns: Commodity and Price. Includes items like Κρατὶκὴ νέκ καλλῆ, Δευτέρης ποιότη, Ξυνοτρίμνα, Ρακὴ τοῦμα 19 βαθ. ἢ ὁκ. πικρ., Σταρὶδες ἑσπρία, Σταρὶδες βρασταί, Ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ., Ἄστος τὸ κοιλὸν γρ., Κριθῆ, Χρυσόπια εἰς τὰς ἀποθήκας, τὸ γαλεπικὸν καντάρι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὄλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας, οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἄ μ α ν ἄ τ ι α καὶ ἐπιστολάς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παράδωσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξιδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολάς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ εἰλῶ ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκείθεν, ὅπως παραδῶσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον τῶν, ὑποσχομένομαι νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ. Χαραλάμπευ. ὁδοῦ Βικτωρίας.

Λεμεσῶ 1 Ἰουνίου 1889. Σταυρὸς Μοιττίδης.